

Sygn. akt I C 380/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2015 r. w G. sprawy z powództwa J. N. przeciwko W. D.

o ochronę naruszonego posiadania

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki J. N. na rzecz pozwanej W. D. kwotę 173 zł (sto siedemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 380/15

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

J. N. zamieszkując w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) korzystała z dostaw do tego lokalu energii elektrycznej i gazu.

Okoliczność bezsporna

Liczniki energii elektrycznej i gazu zostały odłączone i zabrane w marcu 2015 r. przez dostawców energii, wobec rozwiązania umów o dostawę prądu i gazu z W. D.. Od tego czasu J. N. nie korzysta z energii elektrycznej i gazu w przedmiotowym lokalu.

Okoliczność bezsporna

Ocena dowodów

W postępowaniu posesoryjnym sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego praw ani dobrej wiary pozwanego (art. 478 k.p.c.).

Na potrzeby prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy wystarczające były ustalenia faktyczne w wyżej przedstawionym zakresie niespornym. Pozostałe dowody – jako dotyczące dobrej lub złej wiary posiadacza oraz prawa do zajmowania lokalu powódkę – nie mogły być bez naruszenia procedury podstawą ustaleń faktycznych.

Kwalifikacja prawna

Żądanie pozwu jest wyraźnie skierowane do ochrony władztwa nad licznikami energii elektrycznej i gazu. Sąd nie mógł w żaden sposób rozstrzygać kwestii wykraczających poza tak określony przedmiot procesu (art. 321 § 1 k.p.c.).

Zdaniem Sądu powódka nigdy nie była posiadaczem tych liczników w rozumieniu art. 336 k.c. Urządzenia te są wyłączną własnością przedsiębiorstwa dostarczającego energię elektryczną i paliwo gazowe. Służą one wyłącznie temu przedsiębiorstwu: tylko ono jest władne dokonywać jakichkolwiek czynności faktycznych skierowanych do tych ruchomości. Liczniki są zaplombowane i umiejscowione w sposób wykluczający ich przemieszczenie. Odczyt poboru energii/gazu z licznika (czego może dokonać każdy, kto znajdzie się w odpowiedniej bliskości od tego przedmiotu)

jest tylko biernym postrzeżeniem zastanej rzeczywistości, nie jest elementem władztwa nad licznikiem. Innymi słowy, oględziny licznika nie stanowią przejawu władztwa faktycznego nad nim, nawet jeżeli licznik znajduje się wewnątrz lokalu (co nie ma żadnego znaczenia).

To, że przez licznik – dla celów pomiarowych – przechodzi energia elektryczna lub gaz – również nie oznacza, że ostateczny odbiorca tych mediów jest posiadaczem licznika. Gdyby tak było, każdy odbiorca mógłby twierdzić, że jest posiadaczem dowolnego urządzenia znajdującego się na linii przesyłowej pomiędzy przedsiębiorstwem a punktem odbiorczym.

Ewentualne kontraktowe obowiązki odbiorcy, zawarte w umowie o dostawy mediów, a dotyczące obowiązku pieczy nad licznikiem, sprowadzają się podjęcia starań celem ochrony przed zniszczeniem lub niedozwoloną manipulacją, stąd w ostateczności konsument (odbiorca) może w tym kontekście być potraktowany co najwyżej jako dzierżyciel (art. 338 k.c.), a nie jako posiadacz licznika. Inną kwestią jest to, że w postępowaniu posesoryjnym sąd nie bada prawa, a po drugie – powódka niewątpliwie nie była stroną takich umów.

Wobec więc skierowana roszczenia posesoryjnego względem rzeczy, które nigdy nie były w posiadaniu powódki ani pozwanej, powództwo podlegało oddaleniu na mocy art. 344 § 1 k.c. a contrario, o czym orzeczono w **punkcie I.** sentencji.

Jak wspomniano wyżej – w niniejszym procesie sąd nie zajmował się – z uwagi na treść art. 321 § 1 k.p.c. samą kwestią dostaw mediów do zajmowanego przez powódkę lokalu. Przedmiotem pozwu – co oczywiste – nie było również nakazanie pozwanej zawarcia umów z dostawcami mediów do przedmiotowego lokalu.

Koszty procesu

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II. sentencji, na mocy art. 98 § 1 k.p.c., § 7 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych [...] zasądzono od przegrywającej proces powódki na rzecz pozwanej koszty, na które składa się: opłata za czynności radcy prawnego w sprawach o naruszenia posiadania w stawce minimalnej (156 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).